ЈЕСЕН

Сиди Ларби Шеркаући

FALL

Sidi Larbi Cherkaoui

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
1861
SERBIAN NATIONAL THEATRE

credit: Filip Van Roe / Introdans 2026

ЈЕСЕН
FALL

кореографија | Сиди Ларби Шеркаући
асистенти кореографа | Акејша Шахте, Микио Като
музика | Арво Перт
дизајн костима | Кимије Накано
сценографија и дизајн светла | Фабијана Пичоли, Сандер Лунен
репетитори | Маја Грња, Милан Лазић
корепетитори | Давид Богдановић, Михајло Милетић
тонски сарадник | Кристина Роквић Брајић
костимограф у реализацији | Миња Давидовић
реализација дизајна светла | Бери Класен
инспицијент | Иван Свирчевић
мајстор светла | Ђорђе Бедов

играчи | Матилде Ферари, Полина Дашченко, Ајви Грифитс, Жулијен Фислер, Морган Ренолдс, Јулија Прецуп, Саика Сузуки, Лила Силберберг, Елеонора Вио-Ђенова, Беатриче Чока, Саманта Мартинез, Хана Но, Виола Борда, Катарина Кљајић, Злата Дацишин, Хелена Гера, Мелиса Брођин / Кјара Ђаноне, Алегра Пеци, Елијана Смит, Џулија Брунер, Тијана Дасовић, Ана Иварс Леон, Ана Ерколи

Роко Стрикланд, Џона Хинтон-Ејвери, Леандро Хернандез Леме, Арумо Иноуе, Тајсеј Такахаши, Хју Луис, Леонардо Бинело, Ектор Бото Ерерас, Рафаел Де Моура Родригез, Џибраил Санчез, Самјуел Бишоп, Ијан Санчез, Алесандро Колона, Никола Стаменовић, Габријел Потенца, Арчи Андерсон, Елијас Ролдан Давид / Симоне Стангалино

премијера | Краљевски фламански балет, Гент, 2015
Балет Српског народног позоришта, Нови Сад, 2026

трајање | 50'
фотографије | Филип ван Рое / Интроданс 2026

choreography | Sidi Larbi Cherkaoui
assistants to the choreographer | Acacia Schachte, Mikio Kato
music | Arvo Pärt
costume design | Kimie Nakano
set and lighting design | Fabiana Piccioli, Sander Loonen
repetiteurs | Maja Grnja, Milan Lazić
corepetiteurs | David Bogdanović, Mihajlo Miletić
sound associate | Kristina Rokvić Brajić
costume realization | Minja Davidović
lighting design realization | Berry Claassen
stage manager | Ivan Svirčević
lighting technician | Đorđe Bedov

dancers | Matilde Ferrari, Polina Dashchenko, Ivy Griffiths, Juliana Fisler, Morgan Renolds, Julia Precup, Saika Suzuki, Leela Silberberg, Eleonora Vio-Genova, Beatrice Ciocca, Samantha Martinez, Hannah Noh, Viola Borda, Katarina Kljajić, Zlata Datsyshyn, Helena Guerra, Melissa Brogin / Chiara Giannone, Allegra Pezzi, Eliana Smith, Julia Brunner, Tijana Dasović, Anna Ivars Leon, Anna Ercoli

Rocco Strickland, Jonah Hinton-Avery, Leandro Hernandes Leme, Arumo Inoue, Taisei Takahashi, Hugh Lewis, Leonardo Binello, Hector Boto Herreras, Rafael De Moura Rodrigues, Yibrail Sanchez, Samuel Bishop, Ian Sanchez, Alessandro Colonna, Nikola Stamenović, Gabriel Potenza, Archie Anderson, Elias Roldan David / Simone Stangalino

premiere | Opera Ballet Vlaanderen, Ghent, 2015
Ballet of Serbian National Theatre, Novi Sad, 2026

duration | 50'
photography | Filip Van Roe / Introdans 2026

У комаду савремене игре *Јесен*, прослављени кореограф Сиди Ларби Шеркаући истражује непрекидни циклус падања и уздизања, у којем сваки покрет наговештава следећи, а сваки крај постаје могућност новог почетка.

Јесен је вишеслојно дело. Пред нашим очима оживљава упечатљива слика јесени. Попут разнобојног лишћа које пада, преко 30 играча препушта се кретању као да их носи ветар. Час као јединствен колектив, час у готово разиграном дуету, а час сами. Свако је свакоме савезник у овој борби против гравитације. Задивљујуће је посматрати како се, усред привидног хаоса, појављују структуре и обрасци који кроз понављање воде ка постепеном развоју.

Интеракција је непрестана. Сам пад већ у себи носи поновно уздизање. Томе доприноси снага мушких играча, који друге усмеравају и покрећу напред, као и окретност играчица, које се изнова уздижу на врхове прстију. Колико год често биле спуштане и, условно речено, повлачене ка тлу, толико су често невидљиво подржане и подигнуте. Та непрестана игра сила ствара визуелну метафору која упућује на саму природу.

На другом нивоу, музичка партитура Арва Перта обликује радњу и интеракцију међу играчима. Покрети се огледају једни у другима, одјеци постају видљиви, а понављање омогућава да покрети постепено нарастају све до преображаја целине. Управо у тим понављајућим музичким обрасцима проналазимо осећај повратка нечему блиском и познатом, док нам тишина која прожима партитуру пружа простор да застанемо и удахнемо.

Као и само годишње доба које нас подстиче на преиспитивање себе, *Јесен* говори о људској отпорности, изузетној прилагодљивости и способности да се прихвате и превазиђу промене. Колико год све деловало хаотично и узнемирујуће, можемо се ослонити на обрасце које интуитивно разумемо и који нас, попут непрекидног кретања, непрестано воде даље. У равнотежи и повезани једни с другима, у исконском стању људске природе.

Крис Ван Камп

In *Fall*, a contemporary dance piece, renowned choreographer Sidi Larbi Cherkaoui explores the continuous cycle of falling and rising, in which each movement anticipates the next, and every ending becomes a possibility for a new beginning.

Fall is a multilayered work. Before our eyes, a striking image of autumn comes to life. Like colourful leaves falling to the ground, more than 30 dancers surrender to movement as if carried by the wind. At times, they move as a unified collective, at others in an almost playful duet, and sometimes alone. Each dancer is an ally to the others in this struggle against gravity. It is remarkable to watch structures and patterns emerge from apparent chaos, gradually evolving through repetition.

The interaction is constant. The fall itself already contains the possibility of rising again. This is driven by the strength of the male dancers, who guide others and propel them forward, as well as by the agility of the female dancers, who repeatedly rise onto pointe. As often as they are lowered and, figuratively speaking, drawn towards the ground, they are also invisibly supported and lifted. This constant interplay of forces creates a visual metaphor that points to nature itself.

On another level, Arvo Pärt's musical score shapes the action and the interaction between the dancers. Movements mirror one another, echoes become visible, and repetition allows the movements to build gradually until the entire composition is transformed. Within these recurring musical patterns, we find a sense of returning to something familiar and known, while the silence that permeates the score gives us space to pause and breathe.

Like the season itself, which invites us to turn inwards and reflect, *Fall* speaks of human resilience, extraordinary adaptability, and the ability to embrace and overcome change. However chaotic and unsettling everything may seem, we can rely on patterns we instinctively understand, patterns that continually carry us forward, like perpetual motion. In balance and connected to one another, we return to an elemental state of human nature.

Chris Van Camp

Сиди Ларби Шеркаући се не може описати једним занимањем, јер он је: кореограф, оперски редитељ, играч, композитор, пијаниста, цртач… Уметник који ствара кроз различите дисциплине и медије, укључујући филм, бродвејске мјузикле, музичке спотове, оперу, музејске поставке и уметничке пројекте намењене најширој заједници. Данашњи директор Балета Великог театра у Женеви први пут је привукао пажњу као виртуозан извођач уметничке игре, а затим и као изузетно плодан кореограф, са ретком способношћу да ствара потпуно заокружене уметничке светове у којима се покрет, музика и простор стапају у јединствену целину.

Док је био уметнички директор савремене компаније Eastman, коју је основао 2010. године, као и придружени уметник лондонског Садлерс Велса и Националног театра Бретање у Рену, Шеркауји је од 2015. до 2022. године обављао и функцију уметничког директора Краљевског фламанског балета. Његов рад са балетским ансамблима започео је више од петнаест година раније, када га је Жан Кристоф Мајо позвао да за Балет Монте Карла креира представу *In Memoriam* (2004). Из те сарадње настали су и *Mea Culpa* (2006), снажно промишљање колонијалног наслеђа, као и *Memento Mori* (2017), медитација о пролазности и смрти.

Међу његовим најзначајнијим балетским остварењима налазе се *Далеко* (2005) за Балет Великог театра у Женеви, *Крај* (2006) за Кулберг балет, *Шумски човек* (2006) за Краљевски дански балет, *Лавиринт* (2011) за Холандски национални балет, *Болеро* (2013) за Балет Париске Опере у сарадњи са Дамијаном Жалеом и Мариом Абрамовић, *Жар птица* (2015) за Штутгартски балет, *Медуза* (2019) за Краљевски балет у Лондону и *Положен у земљу* (2021) за Енглески национални балет. Као уметнички директор Краљевског фламанског балета створио је и представе *Јесен* (2015), *Изложба* (2016) и *Реквијем* (2017). Радио је и са неким од најпознатијих балетских уметника данашњице, међу којима су Наталија Осипова, Карлос Акоста, Мари-Ањес Жило и Фридеман Фогел.

Са опером се први пут сусрео радећи кореографију за Вагнеров циклус *Прстен Нибелунга* (2010–2013), у режији Гаја Касијерса у Театру миланске Скале. Као оперски редитељ дебитовао је представом *Ратни реквијем* (2014) чији су аутори Николас Ленс и Ник Кејв. Након тога је режирао *Галантне Индије* Жан Филипа Рамоа, *Алкесту* Кристофа Вилибалда Глука, *Хањо* Тошија Хосокаве, *Силу истине* Филипа Гласа, *Пелеас и Мелисанда* Клода Дебисија, као и Моцартовог *Идоменеа*.

Његова повезаност са балетом и опером довела је до неких од његових најзначајнијих остварења, али и до сарадњи са водећим визуелним уметницима попут Марине Абрамовић, Аминеа Амхареша, Ханса Оп де Бека и Чихару Шиоте, модним дизајнерима као што су Хеди Слиман, Карл Лагерфелд, Рикардо Тиши, Дрис Ван Нотен и Јума Наказато, као и бројним музичарима.

Његове представе савремене уметничке игре извођене су широм света још од награђиваног првенца *Rien de Rien* (2000), преко представа *Foi* (2003), *Origine* (2008), *Fractus V* (2015), *Nomad* (2019), *Vlaemsch (chez moi)* (2022), па све до *Ihsane* (2024). Његова непрестана радозналост према различитим традицијама покрета довела је до изузетних међународних сарадњи, међу којима су zero degrees (2005) са Акрамом Каном, *Sutra* (2008) са монасима Шаолин храма из Кине, *Dunas* (2009) са фламенко уметницом Маријом Пахес, *Play* (2011) са Шанталом Шивалингапом, *Session* (2019) са ирским извођачем Колином Даном и *an Accident / a Life* (2024) са Марком Бруом.

Последњих десет година све више ради и на филму, у позоришту и популарној музици. Са редитељем Џоом Рајтом сарађивао је на филмовима *Ана Карењина* (2012) и *Сирано* (2022), као и на позоришној адаптацији *Једна сезона у Конгу* (2013). Кореографисао је и Шекспировог *Хамлета* у режији Линдзи Тарнер у лондонском Барбикану, режирао представу *Pluto* (2015) засновану на истоименој манги, као и *Evangelion Beyond* (2023).

Од средине 2010-их сарађује са Бијонсе на њеним музичким спотовима и концертним наступима, почевши од наступа на додели Греми награда 2017. године, па све до спота за песму *Spirit* из 2019. године. Исте године дебитовао је на Бродвеју као кореограф мјузикла *Jagged Little Pill*, за који је номинован за награду Тони за најбољу кореографију, поставши први белгијски уметник коме је то пошло за руком. Био је и директор покрета у обновљеној продукцији рок опере *Starmania* (2022), награђеној бројним француским признањима. Међу његовим новијим пројектима налази се и кореографија неколико нумера на Мадониној турнеји *CELEBRATION*, укључујући *Like a Prayer* и *Holiday*, као и њен спектакуларни наступ на Тајмс скверу у Њујорку, 2026. године, поводом албума Confessions II.

Бројне награде потврђују ширину његовог уметничког деловања. Добитник је две Награде Оливије, три Tanz награде, Награде Ђирардиљо, Награде Јакобс Пилоу, награде Ултима Владе Фландрије и Каирос награде за допринос уметности и култури. За кореографију филма *Ана Карењина* освојио је Фред и Адел Астер награду, често називану „Оскаром за уметничку игру на филму". UNESCO га је 2011. године прогласио „младим уметником за међукултурни дијалог између арапског света и Запада". Међу новијим признањима издвајају се FEDORA – Van Cleef & Arpels награда за балет (*Невидљиви градови*), MTV Video Music Awards номинација за спот Apeshit Бијонсе и Џеј-Зија, као и чињеница да му је 2024. године Њ. К. В. Белгије доделио племићку титулу барона, чиме је постао први белгијски барон северноафричког порекла.

У Србији су представе Сидија Ларбија Шеркаујија са великим успехом представљене на Београдском фестивалу игре, и то *In Memoriam*, *Faun*, *Milonga* и *Fractus V*.

Sidi Larbi Cherkaoui defies easy description: choreographer, opera director, dancer, composer, pianist, draughtsman... and a maker who works across multiple disciplines and platforms including cinema, Broadway, music videos, opera, museums and community art. The director the Ballet of the Grand Théâtre de Genève appeared first on the dance firmament as a startlingly limber performer, and, immediately after, as a prolific choreographer with a remarkable ability to create worlds entire to themselves, worlds where movement and music and architecture meld seamlessly.

While artistic director of Eastman, his contemporary dance company founded in 2010, and associate artist at London's Sadler's Wells and Théâtre National de Bretagne in Rennes, Cherkaoui also helmed Ballet Vlaanderen (Royal Ballet of Flanders) between 2015 and 2022. His journey as a ballet choreographer, though, began more than fifteen years ago, when Jean-Christophe Maillot asked him to create *In Memoriam* (2004) for Les Ballets de Monte-Carlo. This relationship also produced *Mea Culpa* (2006), and 2017's sombre reflection around mortality, *Memento Mori*.

Among his most significant ballet works are *Loin* (2005) made for the Grand Théâtre du Genève, *End* (2006) for the Cullberg Ballet, *L'Homme de Bois* (2006) for the Royal Danish Ballet, *Labyrinth* (2011) for the Dutch National Ballet, *Boléro* (2013) for the Paris Opera Ballet, in collaboration with Damien Jalet and Marina Abramović, *L'Oiseau de Feu* (2015) for Stuttgart Ballet, *Medusa* (2019) for the Royal Ballet in London, and *Laid in Earth* (2021) for the English National Ballet. As the artistic director of the Royal Ballet of Flanders he made *Fall* (2015), *Exhibition* (2016) and *Requiem* (2017) with the dancers of the Royal Ballet of Flanders. He has also created pieces for celebrated principal dancers like Natalia Osipova, Carlos Acosta, Marie-Agnès Gillot and Friedemann Vogel.

Cherkaoui first experienced the world of opera when he was invited to choreograph *Der Ring des Nibelungen* (2010-2013), directed by Guy Cassiers at Teatro alla Scala in Milan. As opera director he debuted with the creation of Shell Shock, *A Requiem of War* (2014), by Nicholas Lens and Nick Cave. Since then he directed Jean-Philippe Rameau's *Les Indes galantes*, Christoph Willibald Gluck's Alceste, Toshio Hosokawa's Hanjo, Philip Glass's Satyagraha, Claude Debussy's Pelléas et Mélisande, and Wolfgang Amadeus Mozart's Idomeneo.

His connection with ballet and opera has led to some of his most high-profile works, and exciting cross-arts collaborations with leading visual artists such as Marina Abramović, Amine Amharech, Hans Op de Beeck and Chiharu Shiote, designers Hedi Slimane, Karl Lagerfeld, Riccardo Tisci, Dries Van Noten and Yuima Nakazato, as well as numerous musicians.

Sidi Larbi Cherkaoui's contemporary dance productions have been fêted across the globe, right from the début full-length, Nijinski Award-winning *Rien de Rien* (2000), through works such as *Foi* (2003), *Origine* (2008), *Fractus V* (2015), *Nomad* (2019), *Vlaemsch (chez moi)* (2022) and *Ihsane* (2024). Cherkaoui's insatiable curiosity about other movement traditions led to virtuosic experiences including *zero degrees* (2005) alongside Akram Khan, *Sutra* (2008) for the warrior monks of the Shaolin Temple in China, *Dunas* (2009) with flamenca Maria Pagés, *Play* (2011) beside Shantala Shivalingappa, *Session* (2019), with Irish traditional dance exponent Colin Dunne, and *an Accident / a Life* (2024) with Marc Brew.

The last decade has seen increased forays into choreography for cinema, theatre and pop music. Collaboration with filmmaker Joe Wright resulted in movies such as *Anna Karenina* (2012) and *Cyrano* (2022), as well as the stage adaptation of *A Season in the Congo* (2013). He also choreographed Lyndsey Turner's 2015 production of *Hamlet* at the Barbican Centre in London, directed the production of *Pluto* (2015), based on the manga series with the same name, and *Evangelion Beyond* (2023).

Since the mid-2010s, Cherkaoui has choreographed several of Beyoncé's music videos and stage performances, beginning with a performance for the 2017 Grammy Awards and continuing right up to the music video of 2019's *Spirit*. In the same year, Cherkaoui made his Broadway debut as choreographer for the musical *Jagged Little Pill,* for which he picked up a Tony Awards nomination in the Best Choreography for a Musical category, the first Belgian artist to do so. He is also the movement director behind the renewed rock-opera *Starmania* (2022), which was awarded with numerous French awards. Among his recent works, there are several choreographies for songs in Madonna's *CELEBRATION* tour, among others *Like a Prayer* and *Holiday*, and her 2026 spectacular performance on Times Square NYC, promoting her latest album *Confessions II*.

And indeed, the awards and nominations are another useful shorthand for the range at hand. Sidi Larbi Cherkaoui is the recipient two Olivier Awards, three Tanz Awards, a Giraldillo Award, the Jacob's Pillow Dance Award, an Ultima from the Flemish government, and the Kairos Prize for his services to art and culture. For his choreography of Joe Wright's *Anna Karenina* he recieved a Fred and Adele Astaire Award – otherwise known as the Oscars of dance in cinema. In 2011, UNESCO named him a "young artist for intercultural dialogue between the Arab World and the West". Among his most recent distinctions are the 2019 FEDORA – Van Cleef & Arpels Prize for Ballet for *Invisible Cities*, as well as an MTV Video Music Awards nomination for Beyoncé and Jay-Z's Apeshit, as well as the fact that the King of Belgium conferred the title of Baron on Sidi Larbi Cherkaoui, making him the first Belgian Baron of North African descent.

In Serbia, Belgrade Dance Festival presented Sidi Larbi Cherkaoui's works *In Memoriam*, *Faun*, *Milonga* and *Fractus V*, with great success.

Балет Српског народног позоришта у Новом Саду основан је 1950. године. Први шеф, кореограф и педагог ансамбла била је руска уметница Марина Олењина, руска уметница школована по методу класичног балета. Прва представа *Шехерезада* Н. Римског-Корсакова премијерно је изведена 25. маја 1950. године. Један од важнијих датума у историји Балета СНП-а јесте 8. јануар 1955. када је први пут изведено *Лабудово језеро* П. И. Чајковског са првом дипломираном генерацијом Балетске школе. Балет *Лопов* Гаспара Р. Планкета, премијерно изведен 1956, чинио је значајан искорак у правцу модерног схватања уметничке игре. Током седамдесетих година XX века први пут се постављају балетске представе за најмлађу публику. Преласком у нову зграду, чија је сцена пружала до тада незамисливе могућности, Балет СНП-а почиње да осваја нове уметничке задатке. Прва представа у новом здању била је *Охридска легенда* С. Христића 13. априла 1981.

За Балет СНП-а стварали су многи реномирани кореографи, укључујући Макса Кирбоса, Веру Костић, Карољa Тота, Пију и Пина Млакара, Јелену Вајс Беложански, Веру Бокадоро, Стелу Пирогову, Милицу Јовановић, Лидију Пилипенко, Владимира Логунова, Наду Кокотовић, Ендруа Питера Гринвуда, Елдара Алијева, Ђулу Харангоза, Гаја Вајзмана, Рони Хавер, Сташу Зуровца, Росану Хрибар, Петера Бројера и друге..

Од новембра 2024. године, Балет води Аја Јунг, међународно позната оснивачица и директорка Београдског фестивала игре и Националне фондације за игру у Србији. Њеним доласком, ансамбл је оснажен младим играчима и омогућена је константна циркулација реномираних педагога и балетмајстора из целог света. Репертоарски заокрет је донео наслове који потписују Јакопо Годани, Маша Колар, Ицик Галили, Енрико Морели, Александар Антонијевић, Анабел Лопез Очоа и Сиди Ларби Шеркауји. У класичним продукцијама, неки од најпознатијих балетских играча нашег времена наступили су са новосадским ансамблом. Међу њима су Маријанела Њуњез, Патрицио Реве, Јана Саленко, Данил Симкин, Еснел Рамос, Клаудиа Д'Антонио, Данило Нотаро… Такође, током последње две сезоне, а сходно уметничком и репертоарском квалитету, ансамбл Балета СНП-а гостовао је први пут у бројним значајним позориштима у Италији, Мађарској и Грчкој, али и у многим градовима широм наше земље.

The Ballet of the Serbian National Theatre was founded in 1950. The first leader, choreographer, and teacher of the ensemble was Marina Olenina, a Russian artist trained in the classical ballet tradition. The first production, *Scheherazade* by N. Rimsky-Korsakov, premiered on May 25, 1950. A key milestone in the company's history was January 8, 1955, when *Swan Lake* was performed for the first time, featuring the first graduating class of the Ballet School. The Ballet The Thief by Gaspar R. Plankett, premiered in 1956, marked a significant step toward a modern understanding of dance as an art form. During the 1970s, ballet productions for the youngest audiences were introduced for the first time. With the move to a new building in 1980 offering previously unimaginable stage possibilities - the Ballet of the Serbian National Theatre began tackling new artistic challenges. The first performance in the new venue was *The Legend of Ohrid* by Stevan Hristić, premiered on April 13, 1981.

Over the decades, many renowned choreographers have created for the Ballet of the Serbian National Theatre, including Max Kirbos, Vera Kostić, Karol Toth, Pia and Pino Mlakar, Jelena Weiss Beložanski, Vera Bocadoro, Stella Pirogova, Milica Jovanović, Lidija Pilipenko, Vladimir Logunov, Nada Kokotović, Andrew Peter Greenwood, Eldar Aliev, Gyula Harangozó, Guy Weizman and Roni Haver, Staša Zurovac, Rosana Hribar, Peter Breuer, and many others.

As of November 2024, the Ballet of the Serbian National Theatre is led by Aja Jung, internationally known as a creator and director of the Belgrade Dance Festival and National Dance Foundation in Serbia. With her arrival, the ensemble has been rejuvenated, enabling a constant circulation of renowned teachers and ballet masters from all around the world. A shift in repertoire has brought works by Jacopo Godani, Maša Kolar, Itzik Galili, Enrico Morelli, Aleksandar Antonijević, Annabelle Lopez Ochoa and Sidi Larbi Cherkaoui. In classical productions, some of the famous guests have included Marianela Núñez, Patricio Revé, Iana Salenko, Daniil Simkin, Esnel Ramos, Claudia D'Antonio, Danilo Notaro... During the last two seasons, the ensemble of the Serbian National Theatre's Ballet has performed for the first time in many important theaters in Italy, Hungary and Greece, and in many cities across our country.

Арво Перт, права композитора према договору са
UNIVERSAL EDITION AG, Беч, Аустрија

www.universaledition.com

Арво Перт, „Orient & Occident"

Шведски радијски симфонијски оркестар

Тону Каљусте, диригент

P 2002 ECM Records Gmbh, према договору са ECM Records

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
НОВИ САД

Позоришни трг 1, 21101 Нови Сад
телефон: 021/ 6621 411 (централа)

за издавача / ДРАГАНА МИЛОШЕВИЋ, в.д. управника
УЈ Балет / АЈА ЈУНГ, директор

уреднице / АЈА ЈУНГ, САНЕЛА МИЛЕНОВИЋ, БРАНИСЛАВА ТОМИЋ
фотографија / ФИЛИП ВАН РОЕ / ИНТРОДАНС 2026
графичко обликовање и прелом / НАТАША РАДОСАВЉЕВИЋ

штампа / BIROGRAF COMP DOO, Земун
тираж 500

166. сезона 2026/2027.
www.snp.org.rs

SERBIAN NATIONAL THEATRE
NOVI SAD

Pozorišni trg 1, 21101 Novi Sad, Serbia
telephone: +381 21 6621 411

for the publisher / DRAGANA MILOŠEVIĆ, intendant
artistic director of ballet department / AJA JUNG

editors / AJA JUNG, SANELA MILENOVIĆ, BRANISLAVA TOMIĆ
photography / FILIP VAN ROE / INTRODANS 2026
designer and graphic editor / NATAŠA RADOSAVLJEVIĆ

print / BIROGRAF COMP DOO, Zemun
circulation 500

166th season 2026/2027.
www.snp.org.rs